

Formanden har derpaa uopholdeligen herom at underrette den anden Part og at opfordre ham til ligeledes at opgive de Mænd, som det tilkommer ham at udflyde.

Er det en Pantnaver, der iværksætter Paaanke, har han vel ved et lignende Andragende at henvende sig til Formanden; men det er begge de egentlige Parter, der blive at opfordre til hver for sit Vedkommende, Godseieren først, at udflyde det bestemte Antal Mænd.

Forfaavidt Formanden ikke inden 14 Dage, efterat Opfordringen dertil bevisligt er stet, modtager Underretning om, hvilke Mænd der ere blevne udflydte, eller saafremt der herved er begaaet nogen Feil, iværksætter han Udflydelsen i vedkommende Parts Sted.

§ 33.

Overtaxationerne tage deres Begyndelse i August og skulle, saavidt muligt, være tilendebragte inden Marts Udgang. Overtaxationskommissionens Formand bestemmer de Dage, hvorpaa Overtaxationen skal foretages, og underretter herom ved Skrivelse Kommissionens andre Medlemmer, samt indvarsler ved Stevningmændene og offentlig Bekjendtgjørelse Parterne og andre Vedkommende paa samme Maade, som med Hensyn til den første Taxationsforretning er bestemt. Den offentlige Bekjendtgjørelse skal tillige tjene til Efterretning for Formanden og de øvrige Mænd, der have deltaget i den paaanførte Forretning, hvilke ere berettigede til at møde under Overtaxationsforretningen for at varetage, hvad de til Forsvar for deres Forretning maatte finde fornødent.

Skulde nogen af de af Amtsraadet udnævnte og paa den ommeldte Maade til at deltage i Overtaxationen bestemte Mænd ved lovligt Forsald blive forhindrede, skulle de øvrige Tre udfylde Tallet ved frit Valg af en anden god Mand, dog udenfor de af Amtsraadet Udnævnte.

Jøvrigt skulle de samme Regler, som ere foreskrevne med Hensyn til Taxationsforretningens Udførelse m. v., ogsaa følges ved Overtaxationsforretningen, forsaavidt de her ere anvendelige.

Er det Godseieren, der har iværksat Paaanken, men han ved Overtaxationskommissionens Møde frasalder samme, er Pantnaveren, som møder eller lade møde, berettiget til at forlange Forretningen fortsat, selv om han selv havde iværksat Paaakten. Vil Godseieren, for at undgaa unødvendige Omkostninger, frasalde Paaanken før Mødet og betimeligen forlanger dette af Formanden assagt, maa han enten oplyse Samtykke hertil fra de Pantnavere, der have mødt eller ladet møde ved den første Forretning, eller fremlægge Bevis for, at han saa betimeligen har underrettet dem derom, at de selv kunde iværksætte Paaanke.

Overtaxationsforretningen er, med de i det Følgende nævnte Undtagelser, endelig afgjørende for alle Vedkommende. Den er saaledes ogsaa endelig afgjørende for Parterne, endskjøndt Paaanken er stet af en Pantnaver, medmindre Parterne have vedtaget, at Taxationsforretningens Resultat desuagtet skal gjælde imellem dem indbyrdes.

§ 34.

Saaavel en Taxations- som en Overtaxationsforretning kan indankes for Høiesteret til at blive kjendt uuesterrettelig paa Grund af formentlig væsentlige Mangler med Hensyn til de foreskrevne Formaliteter eller til Taxationsmændenes Habilitet. Disse Sager ere antecesserede til Foretagelse i Høiesteret.

Den, der vil benytte denne Indankningsret, har strax at fremsætte sin Indsigelse for vedkommende Formand, saasnart han er bleven vidende om den Omstændighed, som han antager at være til Forurettelse for ham, og hvis Forretningen desuagtet fremmes, saavel som og hvis den allerede maatte være fuldført, uopholdeligen at iværksætte Indankningen. Dog kan saadan Indankning ikke længere benyttes, naar Handelen fra Bondens Side er fuldført.